

Da der ogsaa efter nærværende Udvalgs Formening er overmaade ringe Sandsynlighed for, at det, naar den nuværende Lovs Lejerbeskyttelse ophører i København (Føraaret 1927), skulde være muligt at gaa over til »frie Forhold«, og da en Ordning med en Boligret i flere Henseender vilde være at foretrække for de nuværende Huslejenævn, har Udvalget ment at burde lægge det af Københavns Kommunalbestyrelse enstemmig vedtagne Forslag til Grund og kun foretage Ændringer heri, hvor det skønnedes særlig paakrævet. I Bemærkningerne nedenfor til de enkelte Paragraffer er redegjort for, hvilke Ændringer der er foretaget; ingen af Ændringerne forandrer Forslagets Karakter, og Størstedelen er af redaktionel Art, hvorved bemærkes, at Forslaget fra København har skullet indpasses i det for hele Landet gældende Forslag. Overalt, hvor der i fornævnte Fællesudvalgs Betænkning findes Bemærkninger til de enkelte Paragraffer, er disse Bemærkninger anført.

Hvad angaar *Ordningen uden for København*, foreslaar man, at den københavnske Ordning kan i Kommuner, hvori der er Boligmangel, indføres ved kgl. Anordning efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen. Man er herved gaaet ud fra, at Boligmangel findes i et vist Antal Kommuner uden for København og at det hidtidige Princip om, at Indførelse af Huslejelovsbestemmelser sker efter Ønske fra Kommunalbestyrelsen, bør opretholdes. Man har derhos taget i Betragtning, at de »Kontrolforanstaltninger«, som nu findes i en Række Provinskommuner, dels indtil Føraaret 1926, dels indtil Føraaret 1925, ikke er fuldt tilfredsstillende, idet de udelukker enhver Opsigelse af Lejeren, selv i Tilfælde af Brud paa Husordenen o. l., og enhver Lejeforhøjelse, selv i Tilfælde af Installationer. Da det i hvert Fald i de mindre Kommuner sikkert ikke vil være nødvendigt at indrette en saa stor Boligret som den københavnske, foreslaar man Adgang til paa forskellig Maade at indskrænke Apparatet, saaledes at der f. Eks. kan oprettes Boligret bestaaende af en Formand og to Læggdommere (en Ejer og en Lejer). Endvidere gives der Adgang til at udelade den københavnske Hjemmel til at give Lejere Tilladelser til at fremleje uanset kontraktmæssige Bestemmelser; det kan herved bemærkes, at i adskillige Kommuner spiller Fremlejeforholdene sikkert langt fra en tilsvarende Rolle som i København.

De nuværende Bestemmelser om *Lejeaager* (Lov 18. Maj 1923 § 25) er paa forskellig Maade suppleret; der er formentlig fra alle Sider Enighed om, at Udnyttelse af en Lejers svagere Stilling til at opnaa uforholdsmæssige Vederlagsydelse i Form af Leje eller lignende bør søges hæmmet. Man har endvidere givet Lejeren et Værn overfor aldeles vilkaarlige Opsigelser, navnlig naar Lejeren har maattet anvende væsentlige Beløb paa Lejlighedens Vedligeholdelse, og naar det drejer sig om en Forretningsvirksomhed, hvor Kundekredsen vil komme Udlejeren til Gode, naar han fjerner Lejeren. Disse Bestemmelser er tænkt at skulle gælde i enhver Kommune, ligesom Tilfældet er med de nuværende Aagerbestemmelser.

Det københavnske Forslag omfatter foruden de foromhandlede Bestemmelser om Lejeregulering tillige Bestemmelser om *Lejligheders Benyttelse, Nedrivning, Overgang til andet Brug, Sammenlægning af Lejligheder*, i alt væsentligt i Tilslutning til de nugældende Bestemmelser derom. Man foreslaar, at disse Bestemmelser ogsaa kan komme til Anvendelse uden for København.

I det københavnske Forslag opretholdes endvidere Indskrænkningen af *Tilflytning* til Kommunen ude fra, idet der opstilles Regler for, i hvilke Tilfælde Tilladelse til Tilflytningen skal gives. Skønt denne Indskrænkning i Retten til at tage Bopæl hvor som helst i Landet i sig selv er meget betænkelig og frembyder adskillige Ulemper, ogsaa for den afspærrede Kommune selv, og skønt det endnu ikke har kunnet konstateres, om den i nævneværdig Grad har svaret til sin Hensigt, har man dog ikke ment at burde